

verae sempiternaeque Deitatis, et in personis proprietates et in essentia unitas, et in maiestate adoretur aequalitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie una voce dicentes: Sanctus.

Communio

Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis, qui petit, accipit; et qui quaerit, invenit; et pulsanti aperietur. (Matth 21:13)

1. Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! Concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.
2. Cor meum et caro mea exultaverunt in Deum vivum.
3. Etenim passer invenit sibi domum, et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos: altaria tua, Domine virtutum, rex meus et Deus meus.
4. Beati, qui habitant in domo tua: in perpetuum laudabunt te.

Postcommunio

Deus, qui de vivis et electis lapidibus aeternum maiestati tuae praeparas habitaculum: auxiliare populo tuo supplicanti; ut, quod Ecclesiae tuae corporalibus proficit spiritibus amplificentur augmentis.

ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina Angelai ir Arkangelai, Cherubinai ir Serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

KOMUNIJA

Mano namai vadinsis maldos namai sako Viešpats: juose kiekvienas, kas prašo, gauna, ir kas ieško, randa, ir beldžiančiam bus atidaryta. (Mt 21:13)

1. Kokios mielos yra tavo buveinės, Galybių Viešpatie! Trokštu, ilgiuosi Viešpaties šventovės kiemų;
2. Mano kūnas ir širdis gieda iš džiaugsmo gyvajam Dievui.
3. Net žvirblis randa namus ir kregždė sau lizdą, kur laiko savo jauniklius, prie tavo aukurų, Galybių Viešpatie, mano Karaliau ir mano Dieve.
4. Laimingi, kurie gyvena tavo Namuose, visad tave šlovindami giesme!

POSTKOMUNIJA

Dieve, kuris iš gyvų ir rinktinių akmenų ruošti savo didybei amžinąją buveinę, padėk savo maldaujančiai tautai, kad regimosios Tavo Bažnyčios plėtimas vis labiau daugintų dvasines gėrybes.

Proprium Missae IN DEDICATIONE BASILICAE SS. SALVATORIS IŠGANYTOJO (LATERANO) BAZILIKOS PAŠVENTINIMAS

Introitus

Terribilis est locus iste: hic domus Dei est et porta coeli: et vocabitur aula Dei.

Ps. Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini. (Gen 28:17, Ps 83:2-3)

INTROITAS

Kokia baugi ši vieta! Tai ne kas kita kaip Dievo namai ir dangaus vartai. Ir ji bus vadinama Dievo rūmais.

Ps. Kokios mielos yra tavo buveinės, Galybių Viešpatie! Trokšta ir ilgisi mano siela Viešpaties šventovės kiemų. (Gen 28:17, Ps 83:2-3)

Collecta

Deus, qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis reparas diem, et sacris semper mysteriis repaerentis incolumes: exaudi preces populi tui, et praesta; ut, quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse laetetur.

KOLEKTA

Dieve, kuris mums kiekvieni metai gražini šios tavo šventos bažnyčios pašventinimo dieną ir mums patiems leidi sveikiems vis dalyvauti šventose paslapyse, išklausk savo žmonių maldas ir suteik, kad kiekvienas, kuris į šią šventyklą žengia melsti malonių, džiaugtųsi viską išprašęs.

Epistola

Lectio libri Apocalypsis beati Ioannis Apostoli (Apoc 21:2-5)

In diebus illis: Vidi sanctam civitatem Ierusalem novam descendentem de

EPISTOLĖ

Skaitinys iš Apreiškimo šv. Apaštalui Jonui (Apr 21:2-5)

Ir išvydau šventąjį miestą – naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo

coelo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus eius erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus: et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit, qui sedébat in throno: Ecce, nova fácio ómnia.

Graduale

Locus iste a Deo factus est, inæstimábile sacraméntum, irreprehénsibilis est. V. Deus, cui astat Angelórum chorus, exáudi preces servórum tuórum.

Alleluia

Alleluia, alleluia. V. Adorábo ad templum sanctum tuum: et confitébor nómini tuo. Alleluia (Ps 137:2)

Evangelium

Initium sancti Evangelii secundum Lucam (Luc 19:1-10)

In illo témpore: Ingréssus Iesus perambulábat Iéricho. Et ecce, vir nómine Zachaeus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives: et quærébat vidére Iesum, quis esset: et non póterat præ turba, quia statúra pusíllus erat. Et præcúrrrens ascéndit in arborem sycómorum, ut vidéret eum; quia inde erat transitúrus. Et cum venísset ad locum, suspíciens Iesus vidit illum, et dixit ad eum: Zachae, féstinans

Dievo; ji buvo išsipuošusi kaip nuotaka savo sužadėtiniui. Ir išgirdau galingą balsą, skambantį nuo sosto: „Štai Dievo padangtė tarp žmonių. Jis apsigyvens pas juos, ir jie bus jo tauta, o pats Dievas bus su jais. Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; ir nebebus mirties, nebebus liūdesio nei aimanos, nei sielvarto, nes kas buvo pirmiau, tas praėjo“. O Sédintysis soste tarė: „Štai aš visa darau nauja!“.

GRADUALAS

Ši vieta buvo sukurta Dievo, neįkainojama paslaptis, kurioje nėra dėmės.

V. Dieve, Angelų choro apsuptas, išklausyk savo tarnų maldas.

ALELIUJA

Aleliuja, aleliuja.

V. Puolu kniūbsčia prie Tavo šventųjų Namų ir šlovinu tavo šventąjį vardą. Aleliuja. (Ps 137:2)

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Luką pradžia (Lk 19:1-10)

Anuo metu atvykęs į Jerichą, Jėzus ėjo per miestą. Ten buvo žmogus, vardu Zachiejus, muitininkų viršininkas ir turtuolis. Jis troško pamatyti Jėzų, koks jis esąs, bet negalėjo per minią, nes pats buvo žemo ūgio. Zachiejus užbėgo priekin ir įlipo į šilkmedį, kad galėtų jį pamatyti, nes jis turėjo tenai praeiti. Atėjęs į tą vietą ir pažvelgęs aukštyn, Jėzus tarė: „Zachiejau, greit lipk žemyn! Man reikia šiandien apsilankyti tavo

descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et féstinans descéndit, et excépit illum gaudens. Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hómínem peccatórem divertísset. Stans autem Zachaeus, dixit ad Dóminum: Ecce, dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Ait Iesus ad eum: Quia hódie salus dómui huic facta est: eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim Fílius hómínis quaerere et salvum fácere, quod perierat.

Offertorium

Dómine Deus, in simplicitáte cordis mei lætus óbtuli univérса; et pópulum tuum, qui repertus est, vidi cum ingénti gáudio: Deus Israél, custódi hanc voluntátem, alleluia. (Prov 29:17-18)

Secreta

Annue, quaesumus, Dómine, précibus nostris: ut, dum hæc vota præsentia réddimus, ad ætérna præmia, te adiuvánte, perveníre mereámur.

Præfatio de ss. Trinitate

Vere dignum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus. Qui cum unigenito Filio tuo et Spiritu Sancto unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personae, sed in unius Trinitate substantiae. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione

namuose“. Šis skubiai nulipo ir su džiaugsmu priėmė jį. Tai matydami, visi murmėjo: „Pas nusidėjėlį nuėjo į svečius!“ O Zachiejus atsistojęs prabilo į Viešpatį: „Štai, Viešpatie, pusę savo turto atiduodu vargšams ir, jei ką nors nuskriaudžiau, grąžinsiu keturgubai“. Jėzus tarė: „Į šiuos namus šiandien atėjo išganymas, nes ir jis yra Abraomo palikuonis. Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir gelbėti, kas buvo pražuvė“.

OFERTORIUMAS

Viešpatie Dieve, dora širdimi linksmi atnašavau visus šiuos dalykus ir su didžiausiu džiaugsmu žiūrėjau į čia esančius tavo žmones. Izraelio Dieve, saugok šitą valią. (1 Kr 29:17-18)

SEKRETA

Viešpatie, meldžiame, priimk mūsų maldas, kad atnašaudami šias dovanas, pasidarytume verti, tavo padedami, pasiekti amžinąjį apdovanojimą.

ŠVČ. TREJYBĖS PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su vienatiniu tavo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per tavąjį apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą